

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg synes ikke, ministeren kommer med noget tilfredsstillende svar.

På den ene side siger man: Der er ikke noget i den reaktion, der har været på nej, som overrasker os – og det har været kursstigning, en god økonomi og en god optimisme i erhvervslevet, i befolkningen og alle vegne – det overrasker os ikke spor.

Hvordan kan japartierne, kronemodstanderpartierne, inklusive regeringen, så sidde fem dage før afstemningen med bedre vidende og fortælle befolkningen, at det her er alvorligt, at det bliver smallere tider? Man gik også på det økonomiske.

For hvis det bliver smallere tider, og hvis det er en ringere situation nu, tager finansmarkerne selvfølgelig forskud på det, og hvis det i en fjernere fremtid ser dårligere ud, vil man jo allerede nu se faldende kurser, for så er fremtidsudsigterne for det danske samfund dårlige. Men finansmarkedet har ikke opdaget det. Udlandet har ikke opdaget det. Pengene strømmer til Danmark, så man sænker og sænker renten herhjemme for at bremse det. Valutabeholdningen vokser.

Det hænger ikke sammen, økonomiminister. Erkend det.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes jo, at ministeren gør, hvad ministeren kan, for at afføde en lang, lang debat her i Folketinget, som i virkeligheden slet ikke var nødvendig, hvis ministeren bare stille og roligt ville erkende, at de beregninger og de profetier, som regeringen kom med inden den 28. september, simpelt hen har vist sig at være forkerte, og sige, at det er regeringen ked af. Så ville den jo ikke være længere. Så ville vi andre jo heller ikke blive ved med at forfølge ministeren med spørgsmål om det.

Nu er ministeren så f.eks. inde på spørgsmålet om rentespændet. Er det ikke korrekt, at i de tommetykke bilag, ministeren henviste til, havde regeringen udtænkt en teori om, at vi ville få et ekstra rentespænd på en halv pct., 0,5 pct., hvis vi sagde nej?

Det har så vist sig, at det ikke blev tilfældet, måske endda snarere tværtimod: Vi får lidt mindre rentespænd som følge af nej, fordi kronen jo er stærk, som vi også fra nejsiden gjorde opmærksom på inden den 28. september. Men vil ministeren ikke erkende, at den bereg-

ning med de 0,5 pct. altså var et vildskud, som ikke burde have været lavet?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg føler, at ministeren er fanget lidt i sin egen retorik, og nu prøver ministeren så at komme ud af den valgkampsretorik, vi hørte i forbindelse med en lang række forhold, og siger så, at det f.eks. alene er mig, der siger, at det var skræmmebilleder og lignende. Det var slet ikke det, der var tale om med de dystre ting, der blev manet frem for den danske befolkning, nogle få dage før vi skulle stemme den 28. september.

Men der er ét punkt, hvor ministeren ikke forlader sin valgkampsretorik, og det er vedrørende rentespørgsmålet. Er det ikke et spørgsmål om, at der bare skal gå noget tid? Er det ikke for ministeren bare et spørgsmål om, at der skal gå nogle flere måneder, før ministeren også på det punkt må medgive, at det ikke gik så galt, som man troede? Og er det ikke et spørgsmål om tid, før regeringen går tilbage til det, Finansministeriet jo selv for nogle år siden tilkendegav, nemlig at man havde den vurdering, at rentespændet ville blive helt fjernet i løbet af en årrække med en sund og stabil udvikling herhjemme i forhold til en stor del af den europæiske virkelighed? Er det ikke det, der bliver tilfældet? Kan ministeren ikke allerede nu forudsæ, at det sandsynligvis er sådan, det bliver? Og så kan vi om nogle måneder i en onsdagsspørgetid diskutere det her igen, hvor ministeren så siger: Jo, det ser egentlig ud til, at rentespændet er ved at blive elimineret.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Til hr. Frank Dahlgaard: Det, der er vigtigt at holde fast i, og som er den afgørende forskel – som det er blevet sagt utallige gange før den 28. september – er, at selv om vi har en valutaaftale med Den Europæiske Centralbank og eurolandene, ERM II, og selv om vi fører fastkurspolitik, giver det ingen garanti for, at den danske krone ikke på et eller andet tidspunkt, hvis der bliver en finansiel krise, bliver udsat for uhenigtsmæssige spekulationer, resultater, dønninger. Det er en af de afgørende forskelle mellem at være udenfor og være indenfor. Derfor har vi en større sikkerhed for at imødegå det, når vi alligevel fører fastkurspolitik.

Må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at det, jeg har sagt fra denne plads, kan man jo slå op og se efter; så enkelt er det. Det er der ingen grund til at vi står og skændes om.